

Arrest

nr. 280 699 van 24 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BEKKERS
Rijksweg 165 / 1
3630 MAASMECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 mei 2022 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juni 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 12 september 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 april 2018 dient verzoeker een derde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Spaanse broer. Op deze aanvraag bleef een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken uit waardoor verzoeker op 22 oktober 2018 in het bezit werd gesteld van een F-kaart.

Per brief van 24 maart 2022 wordt verzoeker uitgenodigd om in het kader van een onderzoek in het licht van artikel 42^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) binnen de 30 dagen recente bewijzen voor te leggen met betrekking tot zijn persoonlijke situatie.

Op 10 mei 2022 wordt door middel van een bijlage 21 een einde gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

Op 8 juni 2022 dient verzoeker een vierde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Spaanse broer. Deze aanvraag is nog hangende.

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, indien de verzoekende partij een syntheseseminarie heeft ingediend, de Raad uitspraak doet op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen: ‘de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of beginsel wordt geschonden’ (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

Verzoeker heeft in het verzoekschrift nagelaten aan te geven welke rechtsregel of rechtsbeginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden.

Door in zijn syntheseseminarie alsnog naar een beginsel van behoorlijk bestuur en naar artikel 42 van de Vreemdelingenwet te verwijzen, kan verzoeker het initiële gebrek in het neergelegde verzoekschrift niet herstellen. De Raad kan, mede gelet op de rechten van verdediging, geen rekening houden met een uiteenzetting die pas in de syntheseseminarie wordt omgevormd tot een middel.

Er blijkt niet dat het verzoekschrift een middel, in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet, bevat.

Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. MILOJKOWIC